

Til § 42 c. Forslaget erstatter de hidtidige bestemmelser i udstykningslovens § 28, stk. 4, og byggelovens § 69, stk. 3, samt § 17, stk. 2, i administrationsvedtægten for Københavns bygningsvæsen. Bestemmelsen suppleres af straffelovens § 179, der dækker alle tilfælde, hvor mærker flyttes, borttages, forvanskes eller ødelægges for at skuffe med hensyn til grænserne for grundejendom, jfr. også straffelovens § 291.

Til nr. 6.

De foreslåede bestemmelser i kapitel VIII om matrikelvæsenet i København og Frederiksberg svarer i det væsentlige til de hidtil gældende bestemmelser i § 13 i Københavns bygge- og den almindelige bygge- og § 68 og § 69, stk. 1.

Forslaget indeholder den ændring, at stadslandinspektøren på Frederiksberg fremtidig udnævnes af kommunalbestyrelsen alene, mens hans valg efter de hidtidige bestemmelser i § 1 i lov nr. 187 af 1. maj 1923 skulle stadfæstes af kongen. Det er samtidig fastslået i § 43, stk. 1, at såvel stadsinspektøren som stadslandinspektøren skal have beskikkelse som landinspektør. Dette svarer til forholdene i dag og til reglen i det øvrige land om, at landinspektører kun må udføre matrikulært arbejde, hvis de har opnået landbrugsministerens beskikkelse.

Det bemærkes i denne forbindelse, at hvor det i lovgivningen eller i bestemmelser fastsat i medfør af lovgivningen er foreskrevet, at visse arbejder skal udføres af en landinspektør, er det i praksis antaget, at det skal være en landinspektør med beskikkelse.

Bestemmelserne i forslaget § 43, stk. 2, om stadsinspektørens og stadslandinspektørens eneret til at udføre bestemte arbejder svarer i det væsentlige til gældende ret. Det er også i overensstemmelse med gældende ret, at de pågældende landinspektørers afgørelser med hensyn til skels beliggenhed ikke kan påklages til højere administrativ myndighed. Dette svarer til retstilstanden i det øvrige land. Efter bestemmelserne i de to bygge- og § 27 har stadsinspektørens, henholdsvis stadslandinspektørens afgørelser med hensyn til nærmere angivne forhold inden for bygge- og § 27 anden lovgivning (f. eks. med hensyn til bestemmelse af vej- og byggelinier samt rum- og flademål m. v.) ikke kunnet påklages til højere administrativ myndighed. Disse bestemmelser er ikke medtaget i forslaget, og afgørelser vedrørende sådanne forhold vil såvel i København som på Frederiksberg fremtidig kunne påklages efter de almindelige klagebestemmelser i de pågældende love.

Landbrugsministeren har hidtil haft visse beføjelser i forhold til matrikelvæsenet på Frederiksberg. Stadslandinspektøren er således underkastet landbrugsministeriets bestemmelser med hensyn til matriklens førelse og matrikelkortenes vedligeholdelse, og tvivlsspørgsmål angående forståelsen af bestemmelserne i „Reglement for Frederiksberg Kommunes Matrikelvæsen“ afgøres af landbrugsministeren.

Det anses for hensigtsmæssigt at bevare disse beføjelser, jfr. forslaget § 43, stk. 4. Samtidig er i stk. 3 foreslået, at der indføres visse beføjelser for landbrugsministeren i forhold til det københavnske matrikelvæsen. Forslagene i stk. 3 og 4 vil give mulighed for en samordning af reglerne for den matrikulære virksomhed i København og Frederiksberg og den øvrige del af landet, hvis der viser sig behov herfor. I øvrigt kan overvejelserne om samarbejde mellem forskellige myndigheder og forvaltningsgrene om en integreret ejendomsregisteradministration også føre til, at de matrikulære administrationer i videst muligt omfang bør arbejde efter ensartede regler. Det forudsættes, at Københavns og Frederiksberg kommuner løbende holder landbrugsministeriet, matrikeldirektoratet, underrettet om forestående ændringer i de matrikulære regler.

Som det fremgår af forslaget § 43, stk. 5, skal bestemmelserne i forslaget §§ 42 b og 42 c gælde for hele landet. Samtidig er det foreslået, at udstykningslovens § 2 også får gyldighed i Københavns og Frederiksberg kommuner. I denne forbindelse bemærkes, at den hidtil gældende bestemmelse i bygge- og § 5, stk. 1, vil bortfalde i forbindelse med forslaget til ny bygge- og § 2, idet bestemmelsens indhold dækkes af udstykningslovens § 2.

Til § 13.

Retsreglerne om hegnforhold i København har hidtil været indeholdt i Københavns bygge- og § 27 nærmere bestemmelser i bygningsvedtægten. I overensstemmelse hermed er det i § 53 i lov nr. 259 af 27. maj 1950 om hegn fastsat, at denne lov ikke gælder for København.

I forbindelse med ophævelse af den særlige bygge- og § 27 lov for København foreslås det at udvide hegnsløven til også at omfatte København.

Da landbrugsministeriet har nedsat et udvalg med den opgave at foretage en gennemgang af hegnsløven og fremkomme med forslag til ændringer af denne, er der dog i den foreslåede overgangsbestemmelse — ny § 52 i hegnsløven — fastsat bestemmelser, der opretholder den nuværende retstilstand vedrørende hegn i København (Københavns